

ingen Tvivl om — det var der heller ikke for nogen af Indenrigsministeriets Embedsmænd —, at saa var det ikke nødvendigt at komme tilbage til Lovgivningsmagten med denne Sag. Det ærede Medlem opnaaede imidlertid, at det blev nødvendigt at fremsætte et Lovforslag, og det har kostet Staten $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. derved, at Sagen har staaet hen i en Maaned, og hvis det ærede Medlem nu, ved at fortsætte sine Bestræbelser, ved at søge at faa denne Sag behandlet i Udvalg, paa ny kan hindre, at den i rette Tid bliver gennemført, saa opnaar det ærede Medlem under sine mange Paaberaabelser af det ønskelige i, at Staten faar nogle Penge, vedblivende at hindre, at der paa en naturlig og rimelig Maade gaar et Beløb ind i Statskassen. Jeg skulde tilraade det høje Ting nu at gøre denne Sag, som alle Medlemmer kender, færdig og ikke følge det ærede 3die Medlem for Hovedstaden i hans Forhinderingsløb.

Til Spørgsmaalet om Bagerens Stilling til denne Sag, som jo ved det nævnte ærede Medlems og et andet æret Medlems Diskussion er bragt stærkt ind i Forhandlingen, maa jeg have Lov til at gøre et Par Bemærkninger. Der er visse Priser, som Staten har fastsat for det grove Brød i Henhold til Kornlovens Fastsættelse af, hvad Prisen skal være, og derefter i Henhold til Ernæringsraadets Fastsættelse af Prisen for det Mel, som det sælger til Bagerne. Denne Pris blev fastsat ved Aarets Begyndelse, og da man mente, at man havde sat Prisen for Melet for lavt, blev den kort Tid derefter forhøjet. De Beregninger, Ernæringsraadet er gaaet ud fra, er selvfølgelig fremkommet ved Undersøgelse af de Meddelelser, som er givne af Bagermestrene, og man har jo til Bedømmelse af Bagerens Stilling paa dette Omraade haft en særdeles god Kontrolmulighed, nemlig i de Fællesbagerier, som findes i en Række Byer, og som er Arbejdernes Institutioner. Det er ud fra den Kontrol, man har haft overfor det almindelige grove Husholdningsbrød, udøvet gennem en Sammenligning mellem de private Bagermestres og Fællesbageriernes Regnskaber, at man har fastsat den Pris paa Melet, som derefter danner Grundlaget for det almindelige Husholdningsbrøds Pris. Jeg maa antage, den er rimelig; om

Prisen paa Mel maaske kan sættes en lille Smule højere, tør jeg ikke udtale mig bestemt om, men jeg maa dog antage, at man i alt væsentligt har truffet det rette.

Jeg vil gerne tilføje, at Ernæringsraadets og den overordentlige Kommissions Kendskab til det grove Bageri i de foregaaende Aar har samlet sig i den Opfattelse, at Bagerne navnlig i det forrige Høstaar havde ret vanskeligt ved at komme igennem paa dette Omraade. Hvorledes det derimod ligger med Hensyn til det fine Brød og Konditorvirksomheden, er jeg ikke i den Grad inde i, det har Ernæringsraadet og Staten heller ikke den Interesse i som i det andet Spørgsmaal; der ydes intet Tilskud dertil, idet Melet sælges til den Pris, som det koster Staten, og der er jo for saa vidt ogsaa paa Grund af Varens Art mindre Anledning til at beskæftige sig hermed. Hvis imidlertid Forholdet skulde være dette, som det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) har fremført, at der ved et saadant Luksusbageri tjenes saa store Beløb, som han har nævnt her i Dag, vil det jo indeholde en meget haard Anklage imod Fintbagerne og imod Konditorerne for at opretholde de meget høje Priser paa disse Luksusvarer, som for Tiden er gældende, og det vil være rimeligt, naar det ærede Medlem har stillet sine Oplysninger til Disposition, at den overordentlige Kommission faar Lejlighed til at undersøge, hvorvidt der paa disse Luksusvarer tages en saa urimelig Avance, at der derigennem kan opnaas en saa overordentlig stor Fortjeneste. At Fortjenesten ikke stammer fra det for Befolkningen nødvendige Husholdningsbrød, maa jeg anse for fuldstændig givet.

Idet jeg derefter vender tilbage til Spørgsmaalet om Sukkerpriserne, maa jeg fastholde, at den Forhøjelse af Sukkerpriserne, som der bør være Tale om, er Forhøjelsen paa det Sukker, der gaar til Industrien til væsentligt Luksusforbrug. Det konservative Folkeparti har gennem sin Ordfører foreslaaet, at man samtidig skulde forhøje Prisen paa Husholdnings-sukker. Saaledes fremkommer da det ejendommelige Resultat af denne Dags Forhandling om Dyrtiden, at paa et Tidspunkt, hvor alle erkender, at Dyrtiden er større end nogen Sinde, foreslaar man fra